



Bylo přihlášeno celkem 23 filmů do 16 min, napříč žánry a to - rodinné video, dokument, hraný film, animovaný film či jen tak vizuální, experimentální umělecký počín. Jak to tak bývá na podobných soutěžích promítané filmy byly v různých úrovních provedení.

Mne osobně zaujal dokument *Návrat zubrů*, který měl velmi zdařilou kameru, hlasový doprovod, kdy šel divákovi mráz po zádech ze značné blízkosti kameramana ke snímanému zvířeti. Stejně tak perfektní byl dokument *Praha a její dědictví*. Oba filmy lze využít jako vyučovací pomůcku ve třídách ZŠ a Víceletých gymnáziích v hodinách dějepisu, přírodopisu, neboť splňují didaktické požadavky na učební pomůcky v tomto případě – film, který lze zařadit s diskusí žák / učitel do jedné vyučovací jednotky.

Jsem velmi ráda, že se na soutěži objevily i filmy jako *Metamorfóza*, *Vydra II*, neboť v této době chaosu se dokázaly podívat na svět kolem nás i jiným prizmatem než přes výkladní skříně obchodních center.

Pro mne milým zjištěním byly i filmy s humorným obsahem, bez zbytečných vulgarit a plytké legrace. Je dobře, že i amatérská filmová scéna se tomuto tématu věnuje. Humor je přece koření života.

Naprosto nepřekonatelný film byl *Vechslákova schovanka*, který umocnil můj prožitek z celého dne, neboť jsem si uvědomila, že také patřím k amatérským filmařům, kteří však překračují svými nápady, profesionalitou, precizním scénářem, skromností českou amatérskou scénu a já se mohu od nich něco naučit. Zkrátka jsem s nimi u toho.

Poněkud mne zklamal oceněný studentský film *MAKRO*, který byl plný vulgarit, zbytečně dlouhý i když závěr alespoň přinesl podstatu, proč byl vlastně natočen. Připomněl mi etapu studentských

filmů cca před 10 lety, kdy se natáčel film pro film, neboť to bylo nové médium, které díky rozšíření digitálních kamer se začal šířit mezi občanskou veřejnost, studentskou nevyjímaje.

Z animovaných filmů mne zaujal film Reklama, který ve filmové zkratce představil divákový paradox dnešní doby. Tento film může být i motivací pro učitele mediální výchovy, kde je téma reklamy velmi často probírané téma v rámci mediální výchovy.

Vyjadřovat se k hodnocení poroty nebudu, neboť každé hodnocení je věcí osobního pohledu. Naopak si vážím toho, že oceněné filmy porota dokázala velmi milým, lidským, srozumitelným způsobem popsat. Proč, za co, atd.

K celkové atmosféře festivalu musím napsat, že co je malé, to je i hezké! Vrážská kamera svým prostorem, přístupem k filmovým amatérům, rozborů filmů prokázala, že si na nic nehraje. Že organizátorům jde skutečně o možnosti se prezentovat, o vytvoření atmosféry, nebo jen tak se setkat a společně se podívat na díla svých stejně zapálených kolegů, vyměnit si názory a zkušenosti u teplého jídla, lehkého občerstvení jest kotvou v chaosu dnešních dnů. Již sám prostor totiž vybízel být blížeji k sobě! A o to v dnešní uspěchané době také jde.

V tomto duchu bych zhodnotila i přijetí snímku od TS Večernice HOKUS POKUS mezi opravdové amatérské filmaře. Je to jedna z prvních vlaštovek žité skutečnosti, že i ten nejméně přijímaný člověk společností může předvést svoji mediální, filmovou dovednost a prostřednictvím autorsky vytvořeného filmu ukázat, že něco umí, něco se naučil, chce se naučit, a tím se zase společnost v našem případě amatérských filmařů, něco doví o nich.

V Praze 18. dubna 2016 / Ing. Jana Hnilicová / lektorka a předsedkyně sdružení